

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4292/2567

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงนนทบุรีโจทก์ นาย บ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตร., พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4, ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.วิ.อ. มาตรา 185, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 23, ป.อ. มาตรา 68

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ศาลชั้นต้นลงโทษกักขังจำเลยแทนโทษจำคุกและศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน คดีจึงต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตร. ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 และในกรณีนี้ ป.วิ.อ. มาตรา 221 ไม่ได้บัญญัติให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาได้ การอนุญาตให้ฎีกาของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงไม่ชอบ แม้พฤติการณ์ที่ ร. และผู้เสียหายได้ร่วมกันทำร้าย ฐ. จนเป็นเหตุให้การกระทำของจำเลยเป็น การป้องกันตามกฎหมายจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งต้องห้ามฎีกา แต่เมื่อมีเหตุตามกฎหมายที่ทำให้การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด ศาลฎีกาก็ชอบที่จะหยิบยกพยานหลักฐานทั้งปวงที่ปรากฏในสำนวนขึ้นวินิจฉัยและยกฟ้องได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 185 ประกอบมาตรา 215, 225 ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 จำคุก 1 เดือน เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทนมีกำหนด 1 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นลงโทษกักขังจำเลยแทนโทษจำคุกและศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน คดีจึงต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร. ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 ที่จำเลยฎีกาว่า นางรำพรรณและผู้เสียหายร่วมกันใช้มือทำร้ายนางสาวฐานิดา หลายครั้ง จำเลยเข้าไปห้ามและใช้มือผลักผู้เสียหายเพื่อไม่ให้ทำร้ายร่างกายนางสาวฐานิดา เป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นการป้องกันอันตรายที่ใกล้จะถึงตัวนางสาวฐานิดา และพอสมควรแก่เหตุ กับที่ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาหรือกักขังจำเลยที่ในที่อยู่อาศัยของจำเลย ฎีกาของจำเลยจึงเป็นการโต้เถียงข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ฟังมาเพื่อนำไปสู่ปัญหาข้อกฎหมายที่จำเลยยกขึ้นอ้างและเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการกำหนดโทษ จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงที่ต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว และในกรณีนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ไม่ได้บัญญัติให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาได้ การอนุญาตให้ฎีกาของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย อย่างไรก็ตามแม้ข้อเท็จจริงได้ความตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ฟังมาว่า จำเลยใช้มือชกต่อผู้เสียหายที่บริเวณจมูกจนได้รับอันตรายแก่กาย แต่เมื่อ

พิจารณารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ปรากฏว่า นางรำพรรณและผู้เสียหายใช้มือของบุคคลทั้งสองทำร้ายใบหน้านางสาวฐานิดาภริยาของจำเลย โดยนางสาวฐานิดาไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนหลังเกิดเหตุเพียง 1 วัน แสดงว่าวันเกิดเหตุ นางรำพรรณและผู้เสียหายได้ร่วมกันรวมทำร้ายใบหน้าของนางสาวฐานิดาด้วยกัน พฤติการณ์ดังกล่าวนับเป็นภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมายและเป็นภัยอันตรายถึงแก่นางสาวฐานิดาแล้ว จำเลยย่อมมีสิทธิเข้าไปป้องกันนางสาวฐานิดาซึ่งเป็นภริยาจำเลยให้พ้นจากภัยอันตรายดังกล่าวได้ แม้จำเลยชกผู้เสียหายไปโดยแรงแต่ก็เป็นการชกเพียงครั้งเดียว และเมื่อจำเลยชกผู้เสียหายล้มลงจำเลยก็ไม่ได้ชกผู้เสียหายซ้ำอีก การกระทำของจำเลยจึงเป็นการป้องกันพอสมควรแก่เหตุและไม่เกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน ไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 68 ซึ่งแม้พฤติการณ์ที่นางรำพรรณและผู้เสียหายได้ร่วมกันรวมทำร้ายนางสาวฐานิดา จนเป็นเหตุให้การกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันหรือไม่จะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งต้องห้ามฎีกา แต่เมื่อมีเหตุตามกฎหมายที่ทำให้การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด ศาลฎีกาก็ชอบที่จะหยิบยกพยานหลักฐานทั้งปวงที่ปรากฏในสำนวนขึ้นวินิจฉัยและยกฟ้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 ประกอบมาตรา 215, 225 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานทำร้ายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

องค์คณะ

ปฎิญา สุตรสุวรรณ . เขต กวีบริบูรณ์ . ธีระศักดิ์ วรวิงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา . ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th . <https://www.thaideka.online/deka/4292/2567>